

— Ви попросили його вийти з автомобіля, і він зробив це без жодних проблем?

— Я не пригадую жодних проблем.

— Ви не написали про жодні проблеми у вашому повному, точному й правдивому звіті?

— Ні.

Кіра взяла до рук звіт офіцера Волша.

— Під час прямого допиту ви засвідчили, що після того як містер Дойл, виконавши ваш наказ, вийшов з автомобіля, ви передусім показали йому ручку та попросили простежити за нею очима. Чи я правильно зрозуміла?

— Правильно. І він не зміг.

Чергова усмішка для присяжних.

— Чи врахували ви той факт, що всього за кілька секунд до вашої перевірки містерові Дойлу серед непроглядної темряви на дорозі вдарило в очі яскраве світло?

— Ну...

— Цього немає у вашому повному, точному й правдивому звіті.

— Гаразд.

— Поговорімо про те, чого ще немає у вашому звіті... і не соромтеся посилатися на нього. Я не хочу вводити вас в оману. — Кіра помітила, що кілька присяжних стримали усмішки. — Очі містера Дойла не були червоні, наліті кров'ю?

— Ні.

— Його очі не були скляні?

— Ні.

— Його шкіра не була почервоніла?

— Мені не було видно.

— Цього немає у вашому звіті.

— Немає.

— У нього не заплітався язик?

— Ні.

— Він не зашпортувався, не падав, не втрачав рівноваги, коли вийшов з автомобіля?

— Ні.

— Він не блював? Його не нудило?

— Ні.

— Ви засвідчили, що зважили «всі докази» та дійшли висновку, що підзахисний перебуває в нетверезому стані. Припускаю, що вищезгадані докази вказують на те, що містер Дойл не перебував у нетверезому стані, чи не так?

— Коли я попросив його скласти польовий тест на тверезість, він не зміг пройти по рівній лінії.

— Ви хочете сказати, ніби містер Дойл, який зізнався, що перебуває в знервованому стані після того, як ви посвітили йому в очі яскравим ліхтарем, не зміг пройти по бездоганно рівній лінії, намагаючись виконувати ваші вказівки, зокрема: опустити руки та крокувати, ставлячи п'яту до носка, уздовж уявної рівної лінії, — на нерівному, всипаному гравієм ґрунтовому узбіччі?

Офіцер Волш зітхнув.

— Він зашпортувався.

— Але він виконав ваші вказівки правильно: пройшов дев'ять кроків уперед, розвернувся і пройшов рівно дев'ять кроків назад, чи не так?

Кіра продемонструвала.

— Він виконав усі мої вказівки, але хитався.

— Ви врахували правильне виконання ваших вказівок як доказ того, що підзахисний не перебуває в нетверезому стані?

— Я зважав на те, що він робив неправильно.

Кіра насупилася, немов препрошуючи за те, що зараз зробить.

— Отже, ви *не* зважили всі докази, як зазначено у вашому звіті. Ви *не* зважили всі ті докази, які вказували на те, що містер Дойл не перебуває в нетверезому стані, так?

— Я зважав на все, але *зосередився* на тому, що він робив неправильно, — повторив Волш, виказуючи непокору.

Ще одна помилка.

— Отже, ігнорування помічених вами доказів, які вказували на те, що містер Дойл не перебуває в нетверезому стані, було радше неухважністю, а не зумисною спробою ввести в оману суд і присяжних?

— Протестую, — підхопилася прокурорка. — Спонування до висновків.

Суддя Патель зітхнула.

— Протест відхилено.

— Я відкликаю запитання, — сказала Кіра. Вона не потребувала відповіді. — Ви також зазначили у звіті, що автомобіль пахнув алкоголем?

— Так, — відповів Волш.

— Ви не зазначили, що від містера Дойла пахло чимось схожим на алкоголь.

— Що? Я...

— У нетверезому стані перебував автомобіль?

— Протестую, Ваша честь.

— Причина протесту, прокурорко? — поцікавилася суддя Патель.

— Сарказм?

— Протест відхилено.

— В автомобілі перебував лише він, — бойовим тоном проказав Волш.

— В академії під час двогодинного курсу із зупинки автомобіліста за підозрою у водінні в нетверезому стані вам розповідали, що алкоголь не має запаху, чи не так?

— Я не розумію вас.

— Вам розповідали, що алкоголь не має запаху.

Технічно це було так. Якщо офіцер чував запах від водія, то це був запах доданого в напій ароматизатора.

— Я знаю, який запах має пиво, і від водія відгонило... хмільним... Він пахнув хмелем.

— Автомобіль пахнув арахісом?

Волш помовчав.

— Не пригадую.

— В автомобілі підзахисного була пачка арахісу, чи не так? Це зазначено у вашому звіті.

— Так.

— Отже, ви відчули запах арахісу, можливо, хмелю, але не алкоголю, адже вам розповідали в академії, що алкоголь не має запаху.

— Протестую, Ваша честь, — підвелася прокурорка. — Свідок зазначив, що від підзахисного відгонило пивом.

— Не погоджуюся, Ваша честь. Офіцер Волш сказав, що підзахисний пахнув «хмелем».

— Протест відхилено, — мовила суддя Патель.

Кіра скривилася так, наче відповіді офіцера Волша завдали їй болю, але, відчувши жалість, вона вирішила не присоромлювати його далі. Затим вона поглянула на Іму Патель. І тепер уже не було схоже, що суддя стримує посмішку.

Чого не можна було сказати про кількох присяжних.

Washington Post. Дугоні — лауреат премії *Nancy Pearl Book Award* за художню літературу й триразовий лауреат премії *Friends of Mystery Spotted Owl Award* за найкращий роман, дія якого відбувається на Тихоокеанському північному заході. Він дворазовий фіналіст премій *Thriller Awards*, *Harper Lee Prize for Legal Fiction* за трилери та юридичні романи відповідно, фіналіст *Silver Falchion Award* за містичний роман та премії *Mystery Writers of America Edgar Awards*. Книжки Роберта Дугоні продаються в більш ніж двадцяти п'яти країнах і перекладені на понад два десятки мов. Відвідайте його вебсайт www.robertdugonibooks.com.

ЗМІСТ

ЧАСТИНА I	7	Розділ 21	201
Пролог	8	Розділ 22	221
Розділ 1	14	Розділ 23	231
Розділ 2	24	Розділ 24	239
Розділ 3	34	Розділ 25	247
Розділ 4	48	ЧАСТИНА III	253
Розділ 5	57	Розділ 26	254
Розділ 6	67	Розділ 27	261
Розділ 7	76	Розділ 28	273
Розділ 8	88	Розділ 29	290
Розділ 9	98	Розділ 30	311
Розділ 10	107	Розділ 31	321
Розділ 11	111	Розділ 32	341
Розділ 12	118	Розділ 33	357
Розділ 13	127	Розділ 34	368
Розділ 14	135	Розділ 35	379
ЧАСТИНА II	141	Розділ 36	393
Розділ 15	142	Розділ 37	401
Розділ 16	156	Розділ 38	415
Розділ 17	167	Розділ 39	422
Розділ 18	170	Епілог	429
Розділ 19	181	Подяки	436
Розділ 20	189	Про автора	445